

Καθημερινά βφαζιάζονται με φριλιαστικό τρόπο εμάς τα ίδιας ζωα βτας αιματοβαμμένους πάγμους πειραματιών εργαστηρίων, για την πρόοδο της επιβίω- μης. Μιας επιβίωσης που η έδρα της βρίζεται πάνω δε καταμπευρημένα πτώμα- τα πειραματόζωων. Τα επιχειρήματα που έχουν κατά κούρους τσέει για να διωμολο- γηθεί αυτή η βφαγή προεβήζον το γελοίο και ο δυοπός είναι να αποπροβαντιόλου εμάς που δεν είχαμε την ευκαιρία να επιδιεφθούμε ένα από τα εργαστήρια πειραματιών. Αυτών των εργαστηρίων των οποίων οι πόρτες είναι πάντα κλειστές για να απομονώνονται οι κραυγές οδύνης και να εμλιωβίξεται η μυρωδιά της αποβύθους.

Ίδως να αναρωτηθήκατε πως τα πειραματόζωα είναι ένα "αναγκαστικό καυτό" ή μια έρχατη λύση για τα λατριμά προβλήματα. ΦΥΣΙΚΑ ΟΧΙ! Κάλυβτα τα πειράμα- τα πάνω δε ζώα μπορούν να αναματαδαθούν με χημικές αναλύσεις, που είναι καλύτερα κατά (πόρα) πολύ πιο αποτελέβματιές και έμυρες. Αυτό όμως δε θα κωινοποιούδε τη χρηματοθυρία των αετονύχιδων μαθώς και τη βαδιδεμιά μανία των πειραμα- τιών.

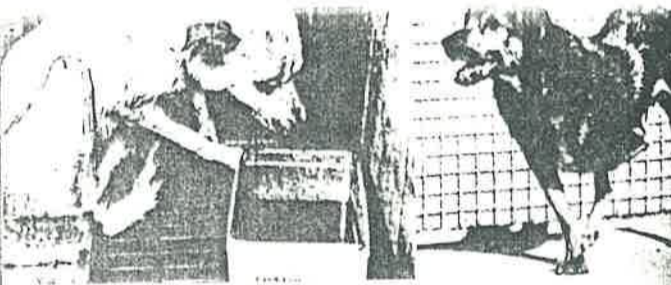
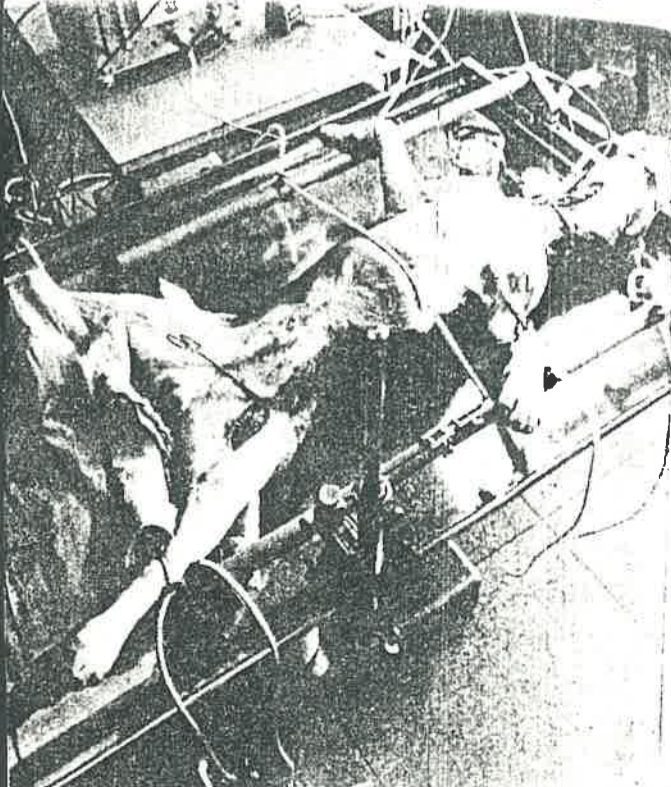
Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, για το πόσο αναποτελέβματιά είναι τα πειράματα δεα ζώα αποτελούν τα "παιδιά της Θαλιδομίδε". Το ηρεμβτικό Θαλιδομίδε είχε δουμαβτεί επί τρία χρόνια πάνω δε χιλιάδες ζώα χωρίς να διαπιότωθεί μαμία επικινδυνότητα για τον ανθρώπινο οργανισμό. Τα αποτελέβματα ήταν να γεννηθούν πάνω από 200.000 φτωματή παιδιά και αυτό γιατί ο οργανισμός των ζώων διαφέρει κατά πάρα πολύ απ' αυτόν του ανθρώπου.

Μεγάλοι άνθρωποι του πνεύματος, ελδήμονες της επι- βίωσης όπως Λεονάρντο ντα Βίντσι, Βολταίρος, Γκαίτε, Βι- κτωρ ουζυμό, Ίψεν, Τολστόι, Μαχάτμα Γκάντι, Έρμαν Έβε, Βάγκνερ κ.α. ήταν ενάντια στην απάνθρωπη θυμπε- ριφορά των "ανθρώπων" προς τα ζώα, για την επιβίωμο- νική πρόοδο.

Ας, βταματήσουμε, λοιπόν τον πειραματιόμ Πτερα- κωιόζωο πάνω δεα ζώα και ας τον εφαρμόσουμε πάνω στους ανθρώπους. Συμβουλεύαμε λοιπόν τους πε- ραματιότες να αρχίσουν να πειραματιζόνται ο ένας πά- νω στον άλλο...

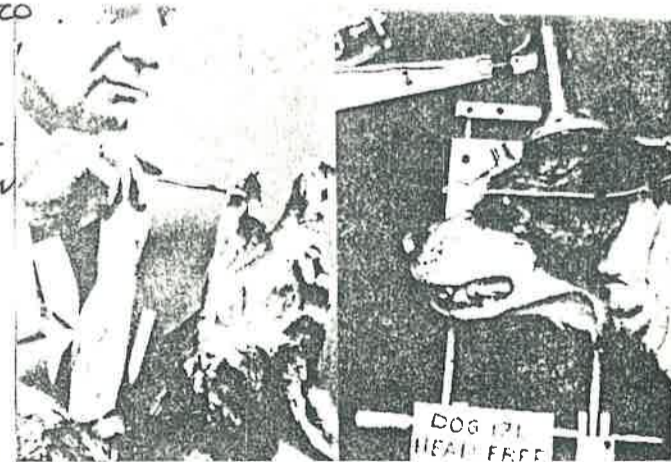
ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΕΛΕΙΟΣΕ, ΜΑ Η ΟΔΥΝΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

"Θεωρώ τον πειραματιόμ πάνω δε ζώα και άχρηστο και, ανήθικο. Ο ολθάνατος Ιππουράτης δεν εφαρμόδε ποτέ τη ζωοτομία και όμως έφταδε την τέχνη του δε τέτοια επίπεδα που εμείς παρόλε τις δήθεν μεγάλες ανα- κωλύσεις δεν μπορούμε και να φτάσουμε." Δρ. Νίκο

10. Αριστερά. Ένα από τα αναριθμητά θύματα των κατασκευαστών φαρμάκων, οι οποίοι τα χρησιμοποιούσαν σαν άλλοθι απέναντι σε ενδεχόμενες φαρμακευτικές πανωλεθρίες: «Είχαμε διεξαγάγει όλες τις ενδεδειγμένες δοκιμές. Δεν είμαστε υπεύθυνοι». Σε ένα χρόνο, μό- νωχα ενάμισι εκατομμύριο άνθρωποι νοσηλεύθηκαν στις ΗΠΑ εξαι- τίας φαρμάκων τα οποία έχουν δοκιμασθεί μ' αυτές τις παράλογες μεθόδους. Χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο στην Αμερι- κή και την Ευρώπη.

Δεξιά. Σ' αυτόν τον σκύλο, Ιταλί «ερευνητής» έραβαν για «πειρα- ματισμό», το 1971, το ένα πόδι πάνω στο δέρμα. Ο σκύλος πέθανε, σε αξιοθρήνητη κατάσταση, μετά από πέντε χρόνια.

8. Αριστερά. Ο βέλγος καθηγητής Κορήλιος Χάιμανς. Το βέλος δεί- χνει το σημείο στον λαιμό του σκύλου απ' όπου έχει αφαιρεθεί η σάρκα και έχουν απογυμνωθεί τα νεύρα. Το κεφάλι, το οποίο έχει αποκοπεί από το σώμα, κρατιέται στη ζωή με το αίμα που αντλείται από τις αρτηρίες ενός άλλου σκύλου ο οποίος, με τη σειρά του, έ- χει αποκεφαλιστεί και το σώμα κρατιέται στη ζωή με τεχνητή ανα- πνοή. Ο Χάιμανς, που ισχυριζόταν ότι μελετούσε την πίεση του αίματος, έγραψε στο «Klinische Wochenschrift»: «Εάν συνδέσουμε τα αγγεία ανάμεσα στον σκύλο Γ και το κεφάλι Β, ή, καλύτερα, αν στοματίσουμε την αναπνοή του σκύλου Γ, τότε παρατηρούμε επι- βράδυνση του παλμού της καρδιάς και αύξηση της πίεσης στο (α- κεφαλο) σώμα Β». Οι συνάδελφοι του Χάιμανς, ενθουσιασμένοι, τον προορίζουν για βραβείο Νόμπελ 1938, αλλά ο άγγλος ιστορικός της Ιατρικής και χειρουργός Μπέντου Μπέλι σχολίασε αυτούς τους πειραματι- σμούς ως εξής: «Μόνο ένας εντελώς ηλίθιος θα είχε διανοηθεί ότι θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και για τον άνθρωπο γνώσεις που συνελέγησαν με τέτοιον τρόπο. Μόνο ένας επιστήμονας εντελώς διεφθαρμένος, όσον αφορά την ηθική, θα μπορούσε να διανοηθεί και να εκτελέσει ένα παρόμοιο πείραμα». Παρά τους παραπλανητικούς πειραματισμούς του βραβευθέντος με Νόμπελ Χάιμανς, η αρτηριακή πίεση συνεχίζει να δέχεται τα ίδια προ- βλήματα που έθετε ανέκαθεν. Δεξιά. Στα 1966, για να συνθλίβουν τα κρηνία των σκύλων χρησι- μοποιούσαν ένα μηχανικό σφυρί. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν ε- πινοηθεί «μηχανήματα» πολύ πιο σοφιστικά.